

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

119. Slaka kyrkogårdsport, Hanekinds hd.

Pl. XXXIX. Fig. 3 (B. 847).

Litteratur: B. 847; L. 1138; W. 79; J. Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 273.

Peringskiöld angiver runstenens plats vara: »Slaka södreport utantill», Broocman säger: »På Bosgårds nu Lambohofs backe». Runstenen är nu försvunnen.

Enligt måtten i B. 847 har runstenen varit 1,53 m lång och 64 cm som bredast. Slingans bredd 8 cm. Ämnet har säkerligen varit gråsten.

Inskriften har enligt B. 847 varit följande:

sikton : riti stin · þoi · iftir · ufata · faður · sin buta · kup

5 10 15 20 25 30 35 40

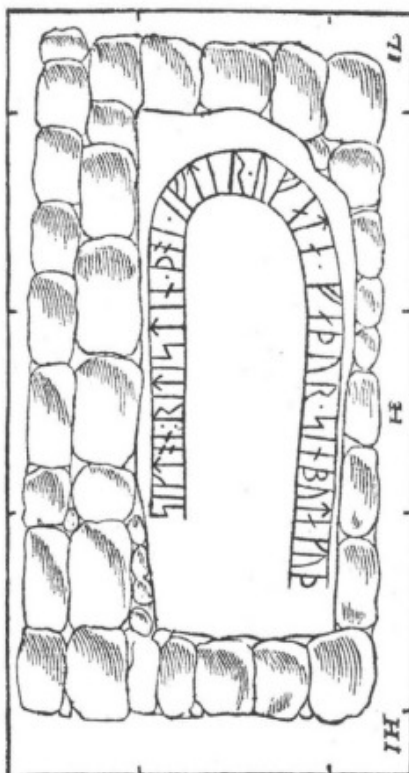
þoi 'denne' måste vara förkortning för ***þoni** *þænni* nom. sing. brukad som ack. sing. och visar, att **o** brukas som a-runa, vilket ock bekräftas av ristningen **buta** *bōnda* och förkortningen **kup** *gōðan*. Namnet **sikton** bör därför vara *Sigdan*, vilket namn annars icke förekommer men är väl tänkbart, då dess delar ingå i andra sammansatta namn, t. ex. *Sigfast*, *Halfdan*, och *Dan* även finnes som enkelt namn. Möjligen har det funnits i Ög. 86 Högby (—**ktun**).

Den avlidnes namn ack. sing. **ufata** är icke annars bekant. Dietrich, *Runen-Sprachschatz*, s. 23, sammanställer det med isl. *ofát* n., *ofáta* f. 'frosseri', och formellt skulle ordet väl överensstämma med got. *afētja* 'frossare', fsv. *of-æti. Ett dylikt mansnamn måste ursprungligen hava varit öknamn.

Inskriftens transskription är alltså möjligtvis:

Sigdan rætti stæn þænna æftir Ofæta faður sinn, bōnda gōð[an].

Översättning: Sigdan reste denna sten efter Oväte, sin fader, en bonde god.

3. Ög. 119. Slaka (B. 847).